

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 50

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, FEBRUARY 29, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

VELIKA POPLAVA V KALIFORNIJI

San Francisco, 28. febr. — Valed neprestanega deževja so narasle reke, ki so prestopile svoje bregove ter se razlile čez planjave. Na tisoče ljudi je moralo bežati iz svojih domov, ves promet je ustavljen v teh krajih in poročajo o silni škodi, ki gre v milijone. Prizadeti so severni in osrednji kraji v Kaliforniji. Reka Sacramento je zalila pri Reddingu 400 hiš. Že zadnje tri dni neprestano dežuje in vremenski urad poroča, da bo deževalo še najmanj 36 ur. Governor je ukazal narodni gardi, da na razpolago vso opremo, da se reši ljudi iz ogroženih krajev. Do zdaj je znana samo ena smrtna nezgoda.

Roosevelt namerava še bolj utrditi Panamski prekop

Panama. — Predsednik Roosevelt je končal z ogledovanjem teritorija pri Panamskem prekopu v Pacifiku in misli, da bo treba to važno zvezo med Atlantikom in Pacifikom bolj utrditi. V prvi vrsti je treba podvojiti število letal za poizvedovalno službo in v drugi vrsti podvojiti število obrežnega topništva. Več letal je potrebnih, je rekel Roosevelt, da bodo pazila, če bi hotel priti sovražnik v bližino prekopa najsi bo po vodi ali po zraku. To bi ne bilo samo korist Zed. držav, ampak v korist vse Latinske Amerike, ki bi izgubila veliko, če bi sovražnik uničil Panamski prekop.

Ali je Ohio proti novemu dealu?

Columbus, O. — Dejstvo, da je država Ohio poslala v turek dva nova kongresnika v Washington, ki sta oba odločno proti novemu dealu, je začelo govorico, da bo volila država Ohio jeseni republikansko. Pri izrednih volitvah v turek sta bila izvoljena v kongres: iz 17. distrikta Harry McGregor, iz 22. distrikta pa Frances Bolton. V 22. okraju ni bilo dosti zanimanja za volitve, je bilo pa toliko večje v 17. okraju, kjer je zlasti delal za izvolitev demokrate Ashbrooka bivši governor Davey. To je znamenje, pravijo politikarji, da bodo jeseni volili v državi Ohio ves republikanski tiket.

Slike se bodo kazale v Sharon, Pa.

Nova hrvaška župnija v Sharon, Pa., kamor spadajo tudi slovenske družine, je naprosila Mr. A. Grdina, da bi prišel pokazati tu sem svoje lepe in zanimive premikajoče slike. Sharon je nekaj milj naprej od Girarda, torej se tem rojakom nudi lepa prilika videti zanimive premikajoče slike iz stare domovine. Slike bodo iz Hrvaške in iz Slovenije.

TO SE ZGODI ENKRAT NA ŠTIRI LETA

Danes obhaja svoj rojstni dan Mrs. Frances Ponikvar, soproga čl. predsednika SDZ ter glavna odbornica prosvetnega odseka pri Slovenski ženski zvezi. Ta praznik pride zanjo naokrog samo enkrat na vsake štiri leta, to obhaja leta v februarju. Kakor nam je izdala veliko skrivnostno urednica Zarje, Albina Novak, je ta

Italija bo šla z orožjem proti vsakemu, ki se bo drznil na Balkan

Rim. — Virginia Gayda, urednik Mussolinijevega glasila Giornale d'Italia, je izjavil napram ameriškim časnikarskim poročevalcem, da bo šla Italija v vojno, če se ista raztegne preko Balkana. Gayda je sicer zatrdil, da je to njegovo osebno mnenje, toda znano je, da skozi njegova usta govori sam Mussolini. "Italija je zdaj del Balkana," je rekel Gayda, "ker lastuje Albanijo." Očividno ima Italija na Balkanu take interese, da bo šla z orožjem proti vsakemu, ki bi si drznil priti na Balkan, pa naj bodo to že zavezniki, Nemci ali Rusija.

Gayda je tudi pripomnil, da je Rusija največja nevarnost za Balkan in južnovzhodno Evropo. Omenil je tudi, da je možnost, da pridejo zavezniki na Balkan, da bi od tukaj napadli Nemčijo. Glede možnosti premirja je Gayda rekel, da je to v bližnji bodočnosti izključeno. Dolgoletni spor med zavezniki in Nemčijo je tako velik, da ga more poravnati samo vojna. Vendar, je rekel Gayda, zna prihod ameriškega poslanca Wellesa postaviti kako podlago za premirje.

Mrs. Bolton je proti vojni

Cleveland, O. — Mrs. Frances Bolton, ki je bila v turek izvoljena v kongres iz 22. distrikta, odide prihodnji teden v Washington, da zasede svoj urad, katerega je imel deset let njen pokojni mož Chester Bolton. Mrs. Bolton je republikanka in je proti novemu dealu, pa tudi proti vsaki vojni, kot se je izjavila. Z novo kongresnico bo v kongresu sedem žensk. Mrs. Bolton je prva ženska, ki jo je država Ohio poslala v kongres. Volitve so stale državo kakih \$150,000, kar je precej draga zabava, če se pomisli, da bo Mrs. Bolton v kongresu samo par mesecev, to je do konca tega zasedanja. Če bo hotela biti še naprej, bo morala jeseni zopet kandidirati.

Clevelandčanke se imajo kar dobro v Kaliforniji

Iz Los Angelesa, Cal. so se oglasile: Mrs. Minnie Grdina, Mrs. Nettie Kalish, Mrs. Alice Vidmar in Mr. Charles Martin, ki so tam na oddihu. Ob istem času sta Mrs. Grdina in Mr. Martin botrovala sinkotu družine Clayman v Venice, Cal. Mrs. Clayman je hčerka družine Mr. in Mrs. Jack Vidmar iz Clevelanda. Značilno je pri tem, da je bila Mrs. Grdina tudi krstna botra mlade mamic Arline Vidmar-Clayman. Izletniki se vrnejo iz sončne Kalifornije enkrat za veliko noč.

Podaljšana razprodaja

Gornikova modna trgovina na 6217 St. Clair Ave. je podaljšala razprodajo še do sobote in za te tri dni še bolj znižala cene. Okoristite se s to priliko.

slavnost za gospo Ponikvar danes že dvanaestič. (Pa izračunajte sami, koliko to znese). Ker imajo torej prijatelji samo enkrat na vsake štiri leta priliko Mrs. Ponikvar čestitati, so za to čestitke toliko bolj iskrene in tople, ker morajo očividno držati kar za štiri leta. Torej vse najboljše in še na mnoga leta!

Hitlerja ima rada

Chicago, Ill. — Alfred Gleitsman, bivši nemški državljani, je dobil na sodnijski razporek od svoje žene, ki ima rajši Hitlerja kot njega. Njegova soproga Lojzka je šla na obisk v Nemčijo v juniju 1938 in noče več priti nazaj. Pisala mu je pismo, v katerem je pisala, da je volja Hitler vse kaj drugega kot pa ljudje govorijo o njem in da je v Nemčiji veliko boljše kot v Ameriki ter da bo Nemčija nabrisala Anglijo. "V Hitlerja zaupamo kot v Boga," je končala ženska pismo, ter se pripisala, da ima zdaj razmerje z nekim vojakom, ki jo bo poročil.

Rusko časopisje napada Italijo radi protektorata nad Balkanom

Moskva. — Ruski časopis Trud je prinesel oster napad na Italijo, radi njenega "pokroviteljstva" nad Balkanom. Priobčena je bila tudi karikatura laškega urednika Gayde, ki drži v roki kot vojni bog Mars veliko zastavo, stoječ z eno nogo na Balkanu.

Časopis pravi, da je smešno, ko se Italija dela kot bi varovala Balkan pred ruskim komunizmom, ko je vendar njen edini namen, da ščeje zaveznike proti Nemčiji. To da dela Italija samo radi bojazni, ne pred komunizmom, ampak pred Nemčijo. Videti je, da Rusijo zelo skrbi italijanska politika napram Balkanu, ker diplomati vidijo v tem prvi korak Mussolinija, ki se hoče počasi odstraniti od nemško-ruske osi in se približati zaveznikom.

Turška kliče vse ladje domov

Istanbul. — Turški kabinet je odločil, da se pokliče vse ladje domov. Nobena ladja ne sme pod turško zastavo več pluti v tujemskih vodah. Vlada ni dala nobenega pojasnila za to odločbo. Turčija ima danes 168 parnikov in 17 motornih ladij. Doznavajo se tudi, da so se vrnili iz Nemčije turški tehnik, ki so bili odšli tje, da pregledajo šest ladij, ki jih je Nemčija gradila za Turško. Turška komisija ni hotela prevzeti ladij v nemškem pristanišču, ampak jih mora Nemčija dopeljati v turška pristanišča, kakor je sklenjena pogodba.

Finci so naročili 50,000,000 nabojev v Ameriki

Washington, D. C. — Finska je dala Zed. državi mveliko naročilo za orožje in municijo. Pri Winchester Arms Co. je naročila Finska 50,000,000 nabojev za vojaške puške. Kakor se pripoveduje, znaša finsko naročilo \$2,000,000. Poleg tega je Finska dala naročilo za topovske krogle, za Stokes možnarje in naboje za strojnice. Nekaj tega naročila je že izgotovljenega, z ostalim pa hite ameriške tovarne noč in dan.

Zadušnica

V petek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojno Josephine Vadnal-Wolf. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

* Podtajnik Welles bo dospel v Berlin v petek zjutraj in bo ostal tam dva dni.

Razmere bodo prisilile Romunsko, da bo vzela industrijo v vladne roke

Bucharest. — Romunska se nahaja v jako kritičnem položaju, ko se pripravljajo zavezniki in Nemčija za njeno olje. Zato se vlada resno bavi z mislijo, da bi razglasila "zasilno mobilizacijo" in prevzela vso industrijo v svoje roke.

Govori se, da je Nemčija zelo razjarjena, ker je baje Romunska sklenila s Francijo pogodbo, po kateri ji bo Francija dala večje število letal, strojne in drugega vojnega materiala.

Če bo vlada prevzela industrijo, kot je to storila nedavno Turčija, bo to pomenilo, da bodo vladni uradniki gospodarji po vseh tovarnah. Produkcija se bo regulirala po vladni odredbi in v prvi vrsti po potrebi armade.

Te dni se nahaja tukaj italijanska misija, ki bi rada dobila več olja za Italijo. Če ga bo dobila, bo Italija obljubila, da ga ne bo prodala Nemčiji ali kam drugam.

Posojilo za Finsko odobreno

Washington, 28. febr. — Poslanska zbornica je z 168 proti 51 glasovom odobrila kredit Finski do vsote \$20,000,000. Senatna zbornica je isto odobrila že prej. Predlog je toliko spremenjen, da Finska za ta denar kupuje lahko tudi trgovska letala, dočim se je predlog prej glasil samo za nakup živil in farmarskih potrebščin.

Nemci se bodo morali odvaditi pivu

Berlin. — Po 1. marcu bodo v Nemčiji zmanjšali produkcijo slavnega pilzenskega piva za 50 odstotkov, navadnega piva pa za 25 odstotkov. To bo velik udarec za Nemce, ki ljubijo vrček pive nad vse. Vina pa tudi ni dosti, ker je bila lanska letina zelo slaba. Če kdo misli, da se bo zdaj tolažil z šilcem žganega, se moti, ker gre skoro vse žganje na fronto, da greje vojake v zakopih. Civilisti že zdaj ne morejo kupiti žganja za svoje potrebe. Pomanjkanje piva se v Nemčiji ne bo tako čutilo, ker ga imajo dovolj v zalogi. Čutilo se bo pa potem, ko ta zaloga poide.

Sodnik pred obtožbo

Clevelandski mestni sodnik David Copland je pod obtožbo, da je poročal o neki izmišljeni obravnavi in o isti podal svoje sodnijsko mnenje, kot bi se bila obravnavala faktično vršila. Dalje je tožen, da je podal za volitve 1935 napačne informacije odvetniški zbornici in da je kršil volilno postavbo, ker ni poročal, koliko je potrošil za žganje, ki ga je razdal volivcem. Obtožbo je naperila proti njemu odvetniška zbornica, zadevo ima pa v rokah sodnik Sargent iz okraja Ashtabula.

Zadušnica

V soboto ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Mary Zupančič ob priliki 30 dnevnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Seja mlad. zbora

Mladinski pevski zbor Slov. doma na Holmes Ave. ima sejo v petek večer ob 7:30. Starši so prošeni, da se udeležijo, ker je seja zelo važna.

Anglija zahteva od Zed. držav da naj ustavijo izvoz vojnega materiala v Rusijo in Nemčijo

Poljaki bi radi, da bi Welles obiskal tudi poljske pokrajine

London. — Kot se doznava iz zanesljivih virov, je predsednik Roosevelt dovolil podtajniku Wellesu, da ga obiščejo člani poljske vlade v Franciji. Najbrže bo Mr. Welles obiskal mesto Angers, kjer se nahaja začasno poljska vlada. Poljaki so s tem zelo zadovoljni, ker so se že bali, da Welles ne bo sprejel poljskega vladnega kabineta, da ne bi Nemci smatrali to kot kako posebno naklonjenost Zed. držav napram zaveznikom.

Poljski vladni uradniki bodo skušali pregovoriti Wellesa, da bo obiskal poljske pokrajine, da se bo na lasne oči prepričal, kaj se je zgodilo s temi kraji, ki jih je zasedla Nemčija. Samo na ta način, trdijo Poljaki, bo mogel Welles podati predsedniku Rooseveltu pravo sliko o stanju v okupiranih krajih. Welles bo lahko sam sodil, kakšne vrste protektorat izvajajo Nemci nad narodi v osrednji Evropi.

Glede razmer na Poljskem je zdaj veliko debate. Poljska vlada in Vatikan trdita, da Nemčija uničuje poljski narod. Nemčija pa trdi, da so te trditve izmišljene. Zato naj gre Welles oseben na Poljsko in bo sam videl, kako je tam.

Francija je mobilizirala 7,000,000 kmetov

Pariz. — Francoska je izdala obredbo, po kateri pridejo pod vojaško oblast vsi francoski kmetje, katerih se šteje do 7,000,000. Tako bodo prišli vsi kmetiški delavci iz privatne v vladno zaposlitev. Namen te vladne odredbe je, da se ustavi preseljevanje z dežele v mesto. Da za zagotovila spomladansko setev, je prepovedano vsem kmetiškim delavcem zapustiti kmetije in iti v mesto, dokler je v veljavi ta odredba.

ZDRAV PRI 132 LETIH

Moskva. — Sovjetsko časopisje poroča, da živi v Armeniji Shakar Muradova, ki se popolnoma dobro počuti pri svojih 132 letih.

Nov grob

V sredo popoldne je preminil za srčno kapjo Thomas Brodnick, star 43 let, stanujoč na 13417 Eaglesmere Ave. Tukaj zapuščala zalujote sestre Elizabeth, omož. Belay, pri kateri je živel, in Mary ter brata Henryja v Los Angeles, Cal., dva strica, Johna in Stefana Brodnick, teto Mrs. John Levstik in več sorodnikov. Rojen je bil v Clevelandu je bil zadnjih 10 let kot mornar na Velikih Jezerih. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. v cerkev sv. Jeronima in na Calvary pokopališče. Naj počiva v miru, preostalim pa naše sožalje.

V ta namen namerava poslati Anglija bojno brodovje v Pacifik, da prepreči izvoz v Vladivostok, odkoder pride blago v Nemčijo. Zed. države same so proti izvozu kavčuga.

ANGLEŠKO ČASOPISJE SVARI PRED NAD- LEGOVANJEM NEVTRALNIH DRŽAV

London, 28. febr. — Angleška vlada je započela dogovore z kanadsko vlado, da bi tukaj postavila kontrolno blokada, ki bi ustavila izvoz vojnega materiala iz Zed. držav in drugih pacifičnih dežel v Vladivostok. Dalje je angleška vlada stopila v dogovore z vlado v Washingtonu, da se ustavi izvoz kavčuga v Rusijo. Ti koraki so se podvzeli, ko je poslanska zbornica zahtevala, da se ekonomska blokada proti Nemčiji bolj privije.

Angleška vlada trdi, da dobiva Rusija razne sirovine, katere potem pošlje v Nemčijo. Kmalu po izbruhu vojne je Anglija vprašala v Washingtonu, kam je namenjen kavčug in kositer, ki ga Zed. države uvažajo iz angleških azijskih kolonij. V Washingtonu so zatrdili, da je to za domačo porabo. Toda ugotavlja se, da gre ta material iz Zed. držav v Rusijo in od tam v Nemčijo.

Anglija ima tri načine, da bi preprečila izvoz teh sirovin v Nemčijo. Eden je ta, da se ustavi izvoz direktno v angleških kolonijah; drugi, da se napravi dogovor z nevtralnimi državami, da se sirovine ne izvažajo v Nemčijo in tretji je, da angleško bojno brodovje z silo ustavi tak izvoz. Angleško časopis, Daily Mirror, je v svojem članku včeraj svaril Anglijo, naj se glede tega ne napravlja sitnosti nevtralnimi državam in predvsem, naj se ne napravlja sitnosti veletrgovini v

Bivši poljski župan pred sodbo

Pariz. — V poljskih diplomatskih krogih se je doznalo, da se nemške oblasti v Varšavi pripravljajo postaviti pred sodišče Stefana Starzynskija, ki je bil varšavski župan za časa nemškega obleganja. Tožba bo na podlagi obdolžitve, da je zapravil mestni denar. Starzynski je postal slaven po vsem svetu, ko je za časa 20 dnevnega obleganja Varšave od nemške armade in dnevnega bombardiranja od nemških letal, potem radia sporočal svetu o stanju v mestu in dnevno spraševal Anglijo in Francijo, kdaj bosta prišli na pomoč.

Iz Floride prihajajo

Mr. in Mrs. Karl Smigovec sta se vrnila iz Floride. Tem potom se prav lepo zahvaljujeta Antonu Skanter v Highland City, Florida, za vso postrežbo in prijaznost ter mu pošiljata, kakor drugim Slovincem tam doli, lepe pozdrave. Kot se nam poroča se je vrnil iz Floride tudi Mr. Tom Kraševac, znani lastnik vinarne na Waterloo Rd.

* Italija bo letos zopet poslala 30,000 poljskih delavcev v Nemčijo.

Zed. državah. Boljše je, trdi članek, da se malo zamiži, čeprav se s tem podaljša vojna, kot bi se pa zamerili nevtralnimi državami.

Anglija ima na razpolago številke, ki kažejo, da se je izvoz iz Zed. držav v zadnjih štirih mesecih lanskega leta skoraj podvojil od onega v letu 1938. Tako so izvozile Zed. države v Italijo, Rusijo, štiri balkanske države, tri skandinavske države, v Belgijo, Nizozemsko, Ogrsko in Švico za \$208,000,000 blaga v zadnjih štirih mesecih lanskega leta, leto prej v istem času pa samo za \$140,000,000.

Washington, 28. febr. — Vlada Zed. držav bo skušala preprečiti izvoz takega materiala, ki ga sama potrebuje za vojaške svrtohe, kot kositer in kavčug. To so sirovine, katere mora dežela uvažati, ker jih ne prideluje doma in jih potrebuje mornarica in armada. Vlada je že ostro posvarila trgovske hiše, ki se s tem bavijo, naj tak material ne izvažajo, pa ga kljub temu pošiljajo v izdatni količini v Rusijo preko Pacifika. Izvoz se je zlasti povečal, kar je vojna. Tako se je izvozilo samo v decembru kositra v Rusijo za \$977,000, v novembru samo za \$3,400 in v dveh mesecih prej pa nič. Sirovega kavčuga se je v oktobru poslalo v Rusijo 11,272,000 funtov. V septembru se je izvozilo v Rusijo blaga za \$1,785,000, v decembru pa že za \$10,258,000.

Amerikanec bo vodil angleške prostovoljce na Finsko

London, 28. febr. — Kermit Roosevelt, sin umrlega predsednika Theodore Roosevelta, je bil imenovan poveljnikom angleških prostovoljcev, ki bodo odšli na Finsko. V to so ga postavile finske oblasti, ki nabirajo v Angliji prostovoljce. Kermit je prešlo leto sprejel angleško državljanstvo in je vstopil v angleško armado s činom majorja.

Newyorška postavodaja proti 3. terminu

Albany, N. Y. — Senatna zbornica države New York je sprejela resolucijo, katero je predlagal demokratski senator McNaboe iz New Yorka, v kateri se naroča kongresu Zed. držav, da sprejme postavbo, ki bi prepovedala vsakemu predsedniku Zed. držav kandidirati za tretji termin. Značilno je, da je prišla taka resolucija iz rojstne države predsednika Roosevelta.

Društvene zadeve

Tajnica dr. sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ se bo nahajala noč od 6 do 7 v stari šoli sv. Vida in svrhu društvenih žadev.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih, celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 50 Thurs., Feb. 29, 1940

Brez upa zmage

Pet mesecev vojne med zavezniki in Nemčijo, pa še nobene večje bitke! Vojne žrtve do danes niso nič v primeri z žrtvami v enem samem dnevu tekom svetovne vojne. Edino nemško-poljska vojna in pa rusko-finska sta prinesli žrtve, v človeških življenju in razdejavanju lastnine. Edino na morju Nemci neprestano potapljanju, tako zavezniške kot nevtralne ladje v upanju, da bodo zlomili ekonomsko blokado, s katero so ogradili zavezniške Nemčijo. To je edina vojna med zavezniki in Nemčijo, pa še to ni nikakoli direktna vojna, ampak samo napadanje in bombardiranje posameznih letal.

Nemčija je šla v to vojno z ednim upanjem, da je njena zračna sila tako močna, da bo lahko premagala Anglijo in Francijo obenem, na suhem in na morju. V to nemško zračno silo je Hitler tako zaupal, da je na podlagi tega ukazal svojim četam korakati na Poljsko.

Prvi dnevi nemškega vpada na Poljsko so dali misliti svetu, da je Nemčija res sila, kateri se ne bo mogel ustavljati nihče in da če bo prišlo do vojne med Anglijo in Francijo na eni in Nemčijo na drugi strani, da bo Nemčija zdrobila zavezniške v nekaj dneh.

Toda, če pogledamo danes na nemški pohod v Poljsko, moramo potrditi, da je igralo tukaj večjo vlogo presenečenje, kot pa vsa nemška tehnika in sila. Ko so začele padati prve nemške bombe na poljska mesta, so bili Poljaki s svojimi letali popolnoma nepripravljeni. In predno so se Poljaki dobro zavedli, so jim Nemci že razbili skoro vso zračno flotilo. Kar jo je ostalo, je naglo zbežalo preko meje na Romunsko in Ogrsko. Večina poljskih letal ni vrglo ene same bombe.

Tako je bila vojna na Poljskem končana skoro predno se je začela. Bila je končana tako naglo, da zavezniške Anglija in Francija, nista imela niti časa, niti nista bila pripravljena, da bi bila kaj storila v obrambo Poljske.

In tako, se je pričakovalo, bo storila Nemčija tudi z zavezniki. Toda preteklo je že skoro pet mesecev in Nemčija ni izvedla do danes še niti enega masnega zračnega napada ne na Francijo ne na Anglijo.

In to je bila pa velika napaka v Hitlerjevih načrtih. Ko bi bil obrnil svojo silo takoj po zavzetju Poljske na zavezniške in udaril s svojim "blitzkriegom", bi bil danes vse drugačen položaj. Hitler sam ni zaupal v svojo moč, okleval je in to je bilo pa zanj usodno. Anglija in Francija sta se v tem času pripravili ter sta danes kos nemški zračni sili brez vsakega vprašanja. Nemčija je oklevala, zavezniška sta se pa noč in dan pripravljala.

Hitler danes napada sem in tje, tako s podmornicami in letali. Res da napravi nekaj škode, pa to ne šteje skoro nič. Zavezniški ne napadajo, ampak se samo branijo in varčujejo tako z letali kot pomorskimi edinicami. Tako se Nemčija izčrpuje, zavezniška moč pa raste. Zato Hitler vsak dan bolj vidi brezupen položaj svoje bojne sile.

Koliko se more kaka država zanesti na svojo zračno silo kaže tudi vojna na Finskem. Rusija je hotela s svojo zračno flotilo, proti kateri finska ne šteje nič, zdrobiti Finsko v enem dnevu. No, to se jim ni posrečilo. Zato so nadaljevali z bombardiranjem finskih mest in vasi dan za dnem, kar naprej in naprej, hoteč ubiti moralo finskega naroda.

Znano nam je, da niso s tem dosegli nič. Na sto tisoče ruskih bomb je padlo na finske hiše, pa to ni niti malo zrahljalo morale finske armade. Mannerheim linija še vedno stoji in jo bodo morali Rusi zavzeti mož proti možu, če bodo hoteli priti na Finsko.

To zopet kaže, da ne pomaga nič, četudi letala razbijejo vso deželo, če, pa stoji pred vzhodom armada, katero je treba prej premagati, predno more iti sovražnik v deželo.

Še nikjer v modernem bojevanju se ni izvedlo toliko masnih napadov zračne flotile, kot je to storila Rusija na Finskem. Pa ni s tem dosegla ničesar. Torej niso imeli vojaški strokovnjaki prav, ki so rekli, da bo v prihodnji vojni odločevala zračna sila. Rusi z vsem svojim bombardiranjem niso popolnoma nič oslabil finske armade, ker pobijali so samo ženske in otroke zdej za fronto in zaigali hiše. Kar so napravili uspeha zadnje dni, so ga napravili z neprestanim obstreljevanjem s topovi in napadi pehote na finske postojanke. Zračna sila jim pri tem ni pomagala nič.

To zdaj vidi tudi Hitler in tudi vidi, da se je močno uštel, ko je računal na svojo zračno flotilo, ki je bila v začetku vojne res superiorna nad ono zaveznikov. Kaj bi pomagalo nazadnje Hitlerju, če razbije vsa francoska mesta in vsa angleška zraven, ko mu pa stoji pred nosom močno utrjena Maginot linija in ko nima ladij, da bi se peljal na Angleško in otočje zavzel.

Zavezniški pa čakajo in se pripravljajo. Vojne sicer morda še ne bo kmalu konec, toda lahko se že zdaj računa, na kateri strani bo zmaga. Hitler bo morda potopil še nekaj ladij, toda kaj mu bo to pomagalo? Kdor hoče zavzeti sovražno deželo, mora poslati tje pehoto, da deželo zasede. In tega pa Hitler ne more in njegove šanse so z vsakim dnem slabše. Hitler že vidi na steni zapisano: Mane, tek, fares...

BESEDA IZ NARODA

"Pridne roke in plemenito srce!"

"Kdo bo štel leta, ko je enkrat star nad trideset. Glavno je, da se počutiš mladega in krepkega, na leta se ne gleda." Tako mi je enkrat odgovoril en naš rojak in je imel popolnoma prav zato, ker je resnica, da se človek utrdi vsemu in v letih postane mnogo bolj spreten v mnogih ozirih. In posebno me ženske, me pa sploh nočemo slišati o starosti, saj smo čedalje mlajše, namreč nekatere čedalje bolj okrogle in polnih lic. To je sicer dobro znamenje, ampak je že tako na svetu, da je vsak svoje sreče kovač in vsak posamič drugačen v postavi. Nekateri se sploh ne spreminjajo z leti kot se drugi.

Povod za te misli mi je dala oseba, ki se meni zdi nesprenjena v zadnjih 20 letih in ki je v svoji mladosti dočakala 50-letnico svojega življenja. In kdo ne pozna gospe Mary Otoničar pri fari sv. Vida! Gotovo vsak, bodisi mlad ali starejši, ker ona pridno dela pri cerkvenih društvih kakor tudi kot odbornica Slovenske ženske zveze v Ameriki že mnogo let.

Gospa Mary Otoničar je praznovala 50-letnico svojega rojstva 6. februarja 1940. Rojena Arko v vasi Podklanc iz zaselke Zavrata, župnija Sodražica, je prišla v Ameriko leta 1909. Kot zala deklet je kmalu dobila tovariša in to v osebi Rudolfa Otoničar, ki sta se poročila 17. januarja 1910. Torej je bilo ravno trideset let zadnjega 17. januarja. V družini je en sin, Rudolf, že poročen in zadnjih sedem mesecev je gospa Otoničar že stara mama po vnuku Rudolfu. Tako so trije Rudolfi v eni družini.

Nekoč sem jo vprašala kako jih razločuje v imenih, da vedo katerega misli poklicati. Pa je rekla, da soproj je kar najboljšo poznan po "naš ata", sin kot Rudolf in mali vnuk pa kot Rudolfček, ker je še tako majhen. Da pa je zelo vesela svojega vnuka pa ve vsak, kdor jo obišče, ker ga tako rada "pesteje".

Pri cerkvenih društvih je gospa Mary Otoničar vedno ena najbolj pridnih delavk. Za njo se lahko reče, da zna res delati. Dela tudi hostije že dolgo, dolgo let kakor tudi prej in lika vso cerkveno opravilo in te ni malo in poleg tega še vedno poskrbi, da je za duhovnike in strežnike vse v najlepšem redu, tudi tega dela ni malo. Vse to delo in pri svojem domu, bi vsak rekel, da to je kar zadosti za eno osebo. O, pa ni tako hitro v kraju, kjer so pridne roke! Namreč gospa Otoničar je tajnica največje podružnice pri Slovenski ženski zvezi št. 25, kjer je že tisoč članic. V kampanjah za nove članice je dobila že večkrat najvišjo odliko kot zmagovalka, namreč bila je tista, ki je pridobila čez vse največ novih članic. Obenem zavzema tudi važno mesto v glavnem uradu SZŽ in to kot glavna računovodna nadzornica in gre po dvakrat na leto v Joliet, prej Chicago, na glavne seje.

Toda gospa Otoničar se še ne ustavi pri vsem tem delu. Mi vsi dobro vemo, da je ena najboljših kuharic in koliko "ohceti" je že

ona poskrbela z vso kuho. In koliko dela je pri kuhanju za ohcet, pa ve posebno dobro vsaka gospodinja.

Na kratko rečeno, gospa Mary Otoničar je blaga žena, ki ne gleda ne na čas, ne na priznanja, temveč pridno in nemoteno dela in dela, od zore do noči. In kdo rajši zahaja v cerkev kot ravno ona, vidi se jo pri skoraj vsaki prvi maši vsak dan. Sama je rekla, da ko pride domov iz cerkve potem ji gre vsaka stvar dvakrat hitreje od rok in to mora biti res, drugače bi ne izvršila mnogih svojih del.

K petdesetletnici življenja naše zveste Slovenke in vzorne katoličanke, ji v imenu vseh, ki čislamo njeno pridnost tem potom pošiljam najiskrenejšo čestitko z željo, da bi ji ljubi Bog dal zdravje in srečno uživati lepo bodočnost kot plačilo za mnogobrojne dobrine katere si je iztekla tekom vseh teh let. Da bi ji Bog dal moč nadaljevati pri vseh teh delih z isto vztrajnostjo kakor doslej. "Pridne roke in plemenito srce," to je največji blagoslov, ki napravi človeka zadovoljnega že v življenju, ker kdor to obsega je zdrav v duhu in veriti ter najboljši prijatelj človeštva in Boga. Živela gospa Otoničar! Te vrstice poklanja zvesta prijateljica Albina Nopak.

O slikah in o udeležbi

Mnogokrat sem že pisal o slikah. Mnogokrat vabil ljudi na udeležbo in se potem tudi zahvaljeval. Toda, še ne vem, da bi bil zadovoljnejši kdaj poprej, če izvzamemo prvo prireditev s prvimi slikami iz Jugoslavije, kakor sem zadovoljen z udeležbo od zadnje srede 21. t. m. v Modicovi Twilight dvorani.

Ne gre se toliko radi dohodkov od slik, četudi je namen blag, za kulturno ustanovo. Gre bolj za to, če ljudi zanimajo slike iz domovine. Nikdo ne more pojmovati kako drage so te slike in koliko je truda znjimi, da se jih zamore vse urejene spraviti na platno za dve in pol uri časa, približno do 3,500 čevljev dolžine v vseh rilah.

Prvo je to, da morajo biti slike tako dobre vsebine vseskozi in skozi, da so za gledalce zanimive, jasne in mirne, da ne vtrudijo oči, da imajo gledalci veselje in pravi užitek od njih. Poleg tega je treba v slike še imenik, ki slike pojasnjuje, ta sam daje veliko preglednice in dela in stane tudi veliko denarja. Samo imenik "Notranjskih slik" je stal nad 30 dolarjev, ki je bil moderno urejen. Kje so pa filmi za katere je treba plačati za vsak čevljev film, kje so pa aparati in pripravne, bilo za snemanje in bilo za kazanje. Ko človek pri kazanju take predstave ne vidi udeležbe, se čuti naravnost in opravičeno uželjenega in nikdo se ne bi smel čuditi temu. V veliko zadoščenje pa je človeku, če vidi udeležbo in zadovoljstvo gledalcev, kar se je tudi vršilo na omenjeni večer. Ni bil nakladar namen s slikami kaj zaslužiti, več kot je bil namen ljudem nekaj izvanrednega pokazati, nekaj takega, kar drugod za noben denar ne morete videti, to je namreč: Vaš dom in vaš božji hram, šola in vse one poljane, travnike in pri tem pa še svoje drage, ki so ostali doma. Kako so se gledalci razveselili, ko je slika pokazala v Zevonici ono 94 let staro mamo ko sta z dr. Trdanom kremljala na vrtu. Za ta slučaj so zainteresirani rojaki prav tam v Pennsylvaniji. Koliko je bilo še drugih, ki so videli kraje katere drugače več videti nikoli ne bi mogli.

Torej hvala iskrena za udeležbo in tudi za skupiček za naš kulturni vrt, s temi dohodki je plačan važen račun še od nasadov.

HODITE K SLIKAM SE V BODOČE

Društva in klubi, poslužite se domačih slik. Meni je v veselje pokazati slike, za krivico si štejem sam sebi, če bi tako dragocene slike ostale pred narodom skrite, vem namreč, da je še mnogo ljudi, ki jih niso še videli. Ni toliko na tem, da vidite ravno vašo rojstno hišo, glavno je, da vidite kako v splošnem žive povseh in trgih doma, ni veliko razlike vas od vasi ali fara od fare, glavno je da gledamo domovino v taki luči kakor res obstoji, slike ne varajo, slike povedo resnico, slike so najboljši učitelji, ki povedo nepretirano. Časopisje lahko olepšuje, slika pokaze v originalu. Rojaki in skupine, poslužite se slik, ki so s trdom in težavo pridobljene za vas.

Od sedaj in skoro do meseca junija je čas za slikovne predstave v dvoranah. Društva naj se jih poslužijo ob vsaki taki priliki. Slike se vam lahko pokažejo, bilo v privatnem prostoru v klubovih prostorih ali v velikih dvoranah. Selekcija slik se izbere po želji teh kakoršne hočejo.

Naj omenim za sedaj v teh časih, da imam zelo pomembno sliko "PASIJONA" katere je z vsakim letom oživljena na novo in je za ta postni čas kakor naša primerna. S to sliko je mnogo še drugih, ki so časa primerne. Poslužite se slik, ki so posnete prav za to, da bi narod oživljale in kratkočasile.

Prav priporočam tudi slikovne predstave "Mladinskim" zborom v zabavo in za kratkočasje. Že samo njihovih posnetkov imam na izbiro, k tem imam veliko kratkočasnih "Komedij" za smeh in zabavo.

Zahvalo za zadnje prireditev prepuščam drugim, naj napiše blagajničarka Mrs. Kuhar ki se je za predstavo tudi zanimala. Vendar pa se v prvi vrsti zahvaljujem lokalnim časopisjem, ki sta pisala v prid "Notranjskih in Dolenjskih slik." S tem je dobil naš kulturni vrt lepo podporo. Hvala vsem, ki ste se udeležili in pripomogli do uspeha. V bližnji bodočnosti bo ponovljena od celja prav ista predstava ker je moralo oditi precej ljudi nazaj, ker ni bilo za vse dovolj prostora v dvorani. Hvaležen pozdrav, Anton Grdina, lastnik slik.

Prijazno smo se imeli na Hubbard Rd., v Madisonu

Kot sem pisal že v prejšnjem dopisu o pujskih, je bilo tudi povedano, da so bili pri Peterlinovih enega pridržali za poznejši čas in povem vam, da je bil precej rejen.

Ko smo se zopet tisto usodno jutro, za šestince namreč, zopet zbrali sosedje, je bil med nami tudi Cajhen, seveda on je imel glavno besedo, ker je imel nož v roki. Prav vse se je zgodilo, kakor je on ukazal. Jaz ob času poslovitve nisem bil tam, ker jaz imam tisto lepo lastnost, da kadar je treba prijeti za kakšno delo, se ga, če le morem, izognem, potem, potem pa, ko je delo zgotovljeno, se pa kaj rad pridružim, posebno če slutim kaj dobrega.

Pa ga pograbijo (pujska, ne Cajhna) in ga lepo položijo na tisti zaboj (trugo). Cajhen zadere nož in prikelja je kri in hitro so jo odnesli v hišo, kajti tam je bilo že vse pripravljeno za krvavice, samo krvi je še manjkalo. Riž se je že hladil, dišave so bile tudi že pripravljene, saj veste, da zna Mrs. Peterlin vse tako dobro zmešati, da potem kar samo leze doli po grlu. Vse je bilo pripravljeno, v hiši so čakali samo še na čreva, a ne bodi len—pujske lepo vstane in napravi še par korakov, so rekli, da je bilo to najbrže zato, ker mene ni bilo tam, da bi se bil poslovil tudi od mene. Pa zopet so ga pograbili in ga položili na zaboj. Cajhen zopet lepo zadere nož kot polji preji in pujske se je poslovil s

tega sveta brez mene, delo je bilo storjeno, sosedje pa so se posedli krog mize na "likof" ter enega ali dva použili.

Ko so se že malo odpočili, so se šele spomnili in začeli spraveševati, kje neki sem jaz. Končno so se domenili, da moram biti tudi jaz navzoč in sklenili so, da pošljejo pome in res je prišel sam hišni gospodar Lojze. Ko je prišel k nam, mi je povedal po kaj je prišel in kako mu je bilo naročeno. Veste, malo sem se branil, pa ne preveč. Komaj sem čakal, da je bilo konec govorjenja, da sva čimprej šla, da bi kaj ne zamudil, ker sem prav dobro vedel, kaj vse bo. Vseeno sem se malo obotavljal, češ, da nisem nič pomagal, čeprav sem tiste besede malo bolj na tihem izgovarjal, da bi me Lojze ne slišal in bi mogoče rekel, da je res tako.

Lojze pa je rekel, da prav nič zato, saj jih je bilo itak dovolj, kar hitro se odloči, da greva. Veste, pa sem bil že prej odločen, da bi rad šel, še predno je Lojze prišel pome. Lojze pa pravi, le hitro, da kaj ne zamudiva. In res sem se odločil in šla sva. Med potjo, čeprav je tako blizu, pa sva se marsikaj pogovorila, /kako in kaj. Ko sva vstopila pri Peterlinovih, so bili že vsi sosedje prav veselo razpoloženi.

Mrs. Peterlin mi je brž pristavila stol, da naj se vsedem in povem vam, da se prav nič nisem branil, ker sem vedel, v kako prijazni družbi se nahajam in na mizi pa sem tudi videl že vse polno telesnih dobrot. Mislim sem si, to pa bo zame in sem si tudi mislil, doma pe in ni tako. Ko smo se nekoliko pomerili, so mi hoteli pripovedovati, kaj vse se je bilo pripetilo in da sem vsega tištega bil jaz kriv, da se pujske ni hotel posloviti iz tega sveta, ker ni bilo mene tam.

Prav lušno smo se imeli, ko smo se navžili tistih dobrot, smo se pa pričeli odpravljati domov in saj veste, to pa ne gre tako naglo, da bi se človek kar tako nakratko poslovil od prijazne družbe in tako lepo obložene mize. Vseeno pa smo se pričeli poslovljati in med tem smo se še marsikaj prijaznega pogovorili. In ker je bil drugi dan po ponedeljkju pustni dan, smo se tudi pogovarjali, kako neki bi ga praznovali. John se je brž odrezal, da bo vseh moških "god."

Takoj smo pričeli ukrepati, kako bi ga najbolje praznovali. Jože pravi, da bi bilo najboljši, da kar tukaj, ker smo že privajeni. Cajhen pritrdi, jaz pa sem mu še rekel, da bi ja ne pozabil prepeljati tudi svojo ženo, da nas bo več, saj imajo pri tej hiši najboljšo kapljico in tudi klobas ne bo manjkalo, saj so jih toliko napravili, da jih bo dovolj za ves Hubbard Road in še prodali jih bodo.

Na to pa pristopi Lojze in pravi, da bi ga nobena stvar bolj ne razveselila, kakor ta ideja, da bi se zbrali vsi sosedje skupaj in da ne pozabili tudi našega prijaznega Babiča povabiti, kajti on je vrhovni poveljnik in brez njega bi se nikakor ne shajalo. Torej, sklenili smo, da bomo vsi navzoči in pogovorili smo se še marsikaj, predno smo se razšli, saj veste, da tako prijazno hišo in ljudi se ne zapusti kar tako naglo.

Ampak doma je bilo pa malo godrnjanja, pa kaj zato! Drugi dan je pustni dan, sem se veselil kar naprej in prav težko pričakovati noči, da se zopet snidem pri Peterlinovih, kakor smo se bili dogovorili prejšnji dan. Ko je prišel tisti zaželjeni trenutek, sem bil jaz od naše hiše prvi tam, ker pa je bilo precej snega, nas je potegnili do tja moj voznik. Takoj je bilo na dnevnem redu povpraševanje, če pridejo Babičevi. Ker pa tega nismo bili gotovi, pa pravi Lojze Vilje-

mu, ali bi me potegnili do tja da jih osebno povabim. Moja voznik je bil takoj "kontent" in odpeljala sta se. Precej je sa ju je vzelo, da sta se vrnila in jaz sem se že kar bal, da bomo kmalu čas iti domov in bi morda moral peš hoditi, ampak v naše veliko veselje sta se ustavila kar dva avta pred hišo in v enem so bili Babičevi.

Med tem časom pa so se bili zbrali že vsi sosedje in ko so stopili v hišo še Babičevi, smo se pozdravili kot se spodobi in si podali roke v znak prijateljstva. V tistem času, ko smo mi moški pogovarjali razne nimivost, so se pa ženske kar pridno obračale po kuhinjo. Krožniki so kaj lepo odmevali po sobi, krvavice pa, ki so pekle na peči pa širile tisti prijazni "duh" (op. uređ. še me pišujem.), katerega morejo do ti od sebe samo krvave klobase nam je pa še besed zmanjkalo in komaj smo čakali, kdaj bi do rekli: klobase so že na mizi, kar vsedite se krog nje.

Ker smo pa že tako težko pričakovali tega povelja, smo se takoj posedli, kakor hitro smo zaslišali nekaj takega, Lojze je pa v tem času zgornji spodnje prostore in se kmalu vrnil, veste pa ni prišel praznok nazaj, ampak je prinesel polno vsakovrstnih dobrot, jih ima tam spravljene. Vse bilo tako dobro, da se je bilo kar težko ločiti od njih. Krožniki so bili že razvrščeni po mizi in nas so pa tako posadili, so bile ženske na eni in moški na drugi strani, to se reče so ženske nas gledale mi pa ni. Ker pa nas je bilo več in čisto malo zato se nismo nič predstavljali in pripovedovali, bo prvi govoril, kakor imajo ko lepo navado tam doli na St. Clairju, ki precej gledajo čast, da jim ploskajo, če kaže, pove, da je kobilja prej kmet, kot kmet.

Pri nas smo govorili kar naenkrat, saj drugače bi ne prišli vsi na vrsto, ker nas bilo preveč. Ko smo bili vsi ko lepo razvrščeni, je Lojze postavil pred vsakega kozarec ga napolnil s tisto dobro kapljico, ki jo je prinesel iz svojih prostorov kakor 'sem prej povedal. Na to pa pravi (Dolje na 3. strani)

Če verjamele al' pa ni

Ob nekem gozdu pred Mannerheim linijo leži ruska baterija. Ponoči je bil postavljen za streljo k topu ruski vojak, ki je še nekaj tednov v armadi, če pride ponoči pregledovat streljane poročnik, ne najde vojaka na topu. Išče ga in ga najde v nekotanji, kjer je zavil v svojo žuh sladko spal. Častnik ga udi in ga vpraša:

"Zakaj pa ne strazite toliko kakor vam je bilo ukazano?"

"Veš, dragi tovariš, to je tako. Če pride en sam od finske strani, kanona ne bo odšel. Če jih pride pa več, ne bom pa sam nič opravil proti njim, zato se mi je zdelo popolnoma odveč, da bi stal na straži."

Posebno naznanilo

našim številnim odjemalcem in prijateljem, da bomo namreč podaljšali našo veliko razprodajo za tri dni, namreč do sobote 2. marca. Tem, ki so že kaj kupili, damo s tem novo priliko, da se kupijo. Oni, ki pa še niso nič kupili, naj pridejo pa zdaj.

Pozor! Vsem onim, ki pridejo v našo prodajalno in povedo, da so brali ta oglas, damo \$10 vredno mackinaw, ves iz volne, za samo \$6.95.

Za te zadnje tri dni smo cene še bolj znižali, ki so že itak nizke. Zato pa vam ne moremo dovolj priporočati, da se poslužite te lepe prilike!

GORNICK'S
6217 St. Clair Ave.

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. decembra, 1926 v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. decembra, 1927 v državi Illinois.

Duhovni svetovalec: Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

GLAVNI ODBOR:

Predsednica Mrs. Mary Prislend, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Prva podpredsednica Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.
Druga podpredsednica Mrs. Mary Goghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
Tretja podpredsednica Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.
Četrta podpredsednica Mrs. Frances Rasket, 305 Spring St., Pueblo, Colo.
Peta podpredsednica Mrs. Mary Kocjan, 5 Ash St., Calumet, Mich.
Tajnica Mrs. Josephine Erjavec, 627 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagovničarka Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

NADZORNIČICE:

Mrs. Mary Tomazin, 1902 W. Cermak Road, Chicago, Ill.
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th Street, Cleveland, Ohio.
Mrs. Mary Smoltz-Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.

PROSVETNI ODESEK:

Mrs. Albina Novak, urednica in upravnica "Zarje," 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.
Mrs. Frances Ponikvar, 1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.
Mrs. Frances Sušelj, 726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio.
Mrs. Emma Shimkus, 717 Fifth St., La Salle, Ill.

SVETOVALNI IN POROTNI ODESEK:

Mrs. Barbara Kramer, predsednica, 476 Kansas St., San Francisco, Cal.
Mrs. Agatha Deman, 649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.
Mrs. Anna Kamen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.
Mrs. Agnes Mahovich, 8525 Ewing Ave., South Chicago, Ill.
Namestnica nadzornicam Josephine Seelye, 1097 E. 71st St., Cleveland, O.

Lepo je biti med nami!

Vsak dan nam prinese kaj novega, večkrat tudi zanimivega. In to nas spravi v dobro voljo, da začnejo naše misli ruvati proti najlepšim ciljem. Ravno to napravi naše življenje živahno ali z drugo besedo rečeno: neutrudljivo. Največ novosti pa pride na površje pri društvenem delu in posebnj pri organizacijah, kjer je pridnost dika vsega, kakor je med članstvom pri najbolj priljubljeni Slovenski ženski zvezi v Ameriki.

Naše lojalno slovensko ženstvo ne pusti, da bi se nabiral mah ali pa, da bi voda stala mirna in nabirala nerodovitih sad. O ne, naše ženstvo se dobro razume na plodovitost polja in je pridno na delu pri svojih podružnicah, da pomnoži število članov, kakor tudi za dobro stanje ročne blagajne. Ako se vprašamo, odkod vse to zanimanje in vsa ta aktivnost, pridemo do spoznanja, da je to direktno rezultat medsebojnega sporazuma in pa spoštovanja, ki prevladuje med članstvom. To nam vodi dobro voljo ter daje novega poguma in veselja do zaželenih še lepše bodočnosti.

Kakor je veliko srce matere pri družini, tako je tudi mnogobrojna velikosrčnost pri organizaciji kot Slovenska ženska zveza, pri kateri je večanjenih na tisoče dobrih src, slovenskih mater. Torej, če ste vi, draga čitateljica priljubljenega lista Ameriške Domovine, ena izmed tistih, ki se še niste pridružili k naši veliki družini slovenskih mater in hčera, ne odlašajte dalje, ampak omenite svoji prijateljici, ki je članica Slovenske ženske zveze, da hočete pristopiti. To priporočilo prihaja k vam na dom z vso toploto naše ljubezni, katere upamo, da ogreje tudi v vašem srcu tisti kotiček, ki je bil dozdaj mrzel.

Pri Slovenski ženski zvezi v Ameriki je večanjenih čez deset tisoč žena in deklet. Članarina za deklice od 4 do 14 let je 10 centov na mesec in za članice od 14 do 55 let 25 centov na mesec. V slučaju smrti se izplača do sto dolarjev k pogrebni stroški. Premožanje naše organizacije je z zadnjim dnem v januarju 1940—vsota \$95,592.56, kar znači, da je organizacija solventna in v zdravem finančnem stanju, kar je vredno, da se upošteva, ker bodočnost vsake organizacije zavisi najbolj na zdravni finančni vrednosti. Te številke se omenjajo le mimogrede, ker pri naši organizaciji so še drugi važni nameni, ki se polagoma udeležujejo.

V prvi vrsti sprejemamo *katoliške žene in dekleta*, ker kot matere, nam je v srcu najdražji biser sveta vera in ta biser želimo ohraniti neoskrnjen, ker brez vere v Boga ni življenja in tudi ne bodočnosti. In zato je nam slovenskim ženam in dekletom to v najvišjo čast, da je naša organizacija odprta tistim, ki jim je v ponos biti *kristjanka*. Kdor se pa nas ogiblje zaradi tega plemenitega pečata, se nam pa smili, ker je tako daleč od doma, toda kot hčere dobre matere Slovenije imamo upanje, da bo prišel čas spoznanja tudi za tiste, ki so se spozabili, da je življenje brez duše kakor noč brez lune.

Dalje posvečamo mnogo pažnje pri praktični izobrazbi potom naših vsakovrstnih klubov in krožkov. Pri naših podružnicah imajo članice razne lepe prilike pokazati svojo ambicijo za razne predmete. Leta nazaj je bilo nesmiselno priporočati razne zasebne klube, ker je vsaka mati članica imela dovolj opravka pri svojem hišnem delu, toda v tem oziru je zdaj mnogo lažje. K temu je pomagala moderna znanost, ki nam je izumila vsakovrstne hišne stroje, da je delo lažje in pa tudi otroci so večji, da se lahko kam gre. Umevno je, da bomo imeli v bližnji bodočnosti velik napredek v zanimanju za razne klube, kjer se bo predavalo, šivalo, pelo, telovadilo, kegljalo in pa posvetilo več časa za uspešne dramske klube in našlo k tem bi se lahko še mnogo različnih zabavnih in podučnih klubov.

Naša organizacija je še mlada in začetek napreduje bolj polagoma, kar se tiče izobraževalnih klubov, toda kar pazite na poteka, kako bo šlo polagoma naprej do ciljev!

"Zarja," naš mesečnik, je od časa do časa pohvaljen v javnosti, ker je vsebina podučna in obenem pisano v poljudnem tonu, da se vsak razume na branje, ker mi v Ameriki sploh ne odobravamo neumljive slovenščine, okrajnjane v vsakovrstnih tujih izrazih. Naš namen je zadovoljiti povprečno večino bralcev in bralk. Torej list Zarja dobi vsaka članica mesečno, brez kakih posebnih obilgacij. Članarina 25 centov na mesec pokriva vse uradne stroške kakor tudi zavaruje posmrtninski sklad. Tudi ženske znamo dobro gospodariti in voditi poslovanje, nad katerim ima državni zavarovalniški oddelek in vse članstvo dopadenje.

Zato, drage žene in dekleta, ki niste še članice naše dične katoliške organizacije Slovenske ženske zveze v Ameriki, pristopite gotovo še ta mesec. V teku je "Zlata" kampanja, v kateri se vam nudi prosta pristopina in to za oba oddelka. Ne vprašamo za zdravniško preiskavo, zadostuje vaše lastno izpoved, da ste zdrava in se zanimate za naš ugled in napredek. Vpišete se lahko pri vsaki odbornici, oziroma tajnici podružnice ali na seji tisti dan, ko pristopite. Za vsako morebitno ne-

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Da. Če namreč računate razdalje, kakor jih računamo pri nas na zapadu, ne pa kakor je v navadi na vzhodu ali celo že pri vas doma. Blizu je pri nas tak settler že, če imam le pol dneva do njega. Moj najbližnji sosed je devet milj daleč oddal."

"Take razdalje so seveda usodne za settlerje, ker ne morete drug drugemu na pomoč prihiti, ako vas Indijanci napadejo." "Seveda je res. Pa strah me vkljub temu ni. Staremu Cornerju naj rdečkarji nikar ne pridejo blizu, — moje ime je namreč Corner, sir, — bi jim pošte-no zagodel!"

"Vkljub temu, da ste samo štiri-je —?" "Štirje —? O, smete moji ženo tule mirno tudi k posadki računati, sir! Pa še kako! Ne boji se vam nobenega rdečkarja in zna prijeti za puško kakor najboljši vojak."

"Vam rad verjamem. Toda če je Indijancev le preveč, bi se vam utegnulo goditi po znanem reku, da je mnogo psov zajčja smrt!" "Well —! Pa — ali mora biti človek ravno zajec? Nisem nikak slaven westman kakor vi in tudi nimam ne srebrne puške in ne Henryjeve repetirke, pa streljati vam znam! Naše puške so dobre in če zaklenemo vrata, vse postrelimo, enega za drugim. Kajti z municijo smo tudi dobro založeni in vzdržimo tudi daljše oblaganje."

"Pa čujte —! Tole bo Rollins." Topot kopit smo čuli. Jezdec je obstal pred vrati.

Corner je stopil iz hiše. Čul sem ga govoriti in kmalu nato se je vrnil z nekim človekom. Predstavil nama ga je.

"Tale je Mr. Rollins, ki sem vama o njem pravil, pomočnik pedlarjev, tistega, ki ga iščeta." razumljivost ali pojasnilo se lahko obrnete vsak čas do mene in bom radevolje pomagala po svoji najboljši zmožnosti. Zene in dekleta, vabimo vas med nas!

ALBINA NOVAK, urednica "Zarje."

Prigovarjal sem si, da so moji predhodki neopravičeni, pa ga povabil k mizi, pomeniti da se moramo o kupčiji.

Westman mora biti sicer vedno in povsod previden, da ne zaupen. Toda, — ali sem imel vzrok za nezaupnost? Dejal je, da je šel na zrak, ker da mu ni dobro. Zakaj bi mu ne verjel? Saj mu že večerja ni teknila. Čisto verjetno je bilo, da si je želodec pokvaril in da ga je jezde-

Settler mu je dal večerjo. Malo je jedel, ni mu menda teknilo. Kmalu je vstal, dejal, da mora po konju pogledati, pa odšel.

Za tak posel ni treba mnogo časa. In vendar je minilo dobre četrt ure, pa se še ni vrnil.

Kaj je počenjal —? Kam je šel —?

Ne morem reči, da me je obšla nezaupnost, pa nekaj sličnega je menda le bilo. Gnalo me je ven, stopil sem pred hišo.

Njegov konj je stal privezan k plotu, njega pa ni bilo nikjer. Noč se je že naredila in mesec je sijal tako svetlo, da bi ga bil moral videti, če bi bil kje blizu koč.

Počakal sem.

Šele čez dolgo časa se je prikazal za plotom. Ko me je zagledal, je za hip obstal, pa koj prišel bliže.

"Ali morebiti ljubite sprehode po mesečini, Mr. Rollins?" sem ga vprašal pol resno pol šaljivo.

"Ne. Tako poetičen pa nisem."

"Pa se le zdi."

"Zakaj?"

"Ker ste šli na sprehod."

"Zakaj tako mislite?"

"No, dejali ste, da pojdete h konju. Za tak posel zadostuje pet minut, vi pa ste več ko pol ure izostali —."

"Pa ne mesecu na ljubo, sir! Ni mi dobro. Želodec sem si davno pokvaril, vse dni sem skoraj visel v sedlu, pa se ne počutim dobro. Na sveži zrak sem šel in nekoliko sem se razgibal, mi bo, mislim, dobro delo. To je bilo, drugega nič."

Odvezal je konja, ga peljal v ograjeni prostor, kamor je settlerjev sin tudi najina konja postavil, pa šel z menoj v koč.

Kaj je mene njegovo počenja-nje brigalo —? Sam svoj gospod je bil in lahko je storil, kar se mu je zljubilo. Tem bolj, ker ni potoval v najini družbi.

Westman mora biti sicer vedno in povsod previden, da ne zaupen. Toda, — ali sem imel vzrok za nezaupnost? Dejal je, da je šel na zrak, ker da mu ni dobro. Zakaj bi mu ne verjel? Saj mu že večerja ni teknila. Čisto verjetno je bilo, da si je želodec pokvaril in da ga je jezde-

Settler mu je dal večerjo. Malo je jedel, ni mu menda teknilo. Kmalu je vstal, dejal, da mora po konju pogledati, pa odšel.

Za tak posel ni treba mnogo časa. In vendar je minilo dobre četrt ure, pa se še ni vrnil.

Kaj je počenjal —? Kam je šel —?

Ne morem reči, da me je obšla nezaupnost, pa nekaj sličnega je menda le bilo. Gnalo me je ven, stopil sem pred hišo.

Njegov konj je stal privezan k plotu, njega pa ni bilo nikjer. Noč se je že naredila in mesec je sijal tako svetlo, da bi ga bil moral videti, če bi bil kje blizu koč.

Počakal sem.

Šele čez dolgo časa se je prikazal za plotom. Ko me je zagledal, je za hip obstal, pa koj prišel bliže.

"Ali morebiti ljubite sprehode po mesečini, Mr. Rollins?" sem ga vprašal pol resno pol šaljivo.

"Ne. Tako poetičen pa nisem."

"Pa se le zdi."

"Zakaj?"

"Ker ste šli na sprehod."

"Zakaj tako mislite?"

"No, dejali ste, da pojdete h konju. Za tak posel zadostuje pet minut, vi pa ste več ko pol ure izostali —."

"Pa ne mesecu na ljubo, sir! Ni mi dobro. Želodec sem si davno pokvaril, vse dni sem skoraj visel v sedlu, pa se ne počutim dobro. Na sveži zrak sem šel in nekoliko sem se razgibal, mi bo, mislim, dobro delo. To je bilo, drugega nič."

Odvezal je konja, ga peljal v ograjeni prostor, kamor je settlerjev sin tudi najina konja postavil, pa šel z menoj v koč.

Kaj je mene njegovo počenja-nje brigalo —? Sam svoj gospod je bil in lahko je storil, kar se mu je zljubilo. Tem bolj, ker ni potoval v najini družbi.

Westman mora biti sicer vedno in povsod previden, da ne zaupen. Toda, — ali sem imel vzrok za nezaupnost? Dejal je, da je šel na zrak, ker da mu ni dobro. Zakaj bi mu ne verjel? Saj mu že večerja ni teknila. Čisto verjetno je bilo, da si je želodec pokvaril in da ga je jezde-

Settler mu je dal večerjo. Malo je jedel, ni mu menda teknilo. Kmalu je vstal, dejal, da mora po konju pogledati, pa odšel.

Za tak posel ni treba mnogo časa. In vendar je minilo dobre četrt ure, pa se še ni vrnil.

Kaj je počenjal —? Kam je šel —?

Ne morem reči, da me je obšla nezaupnost, pa nekaj sličnega je menda le bilo. Gnalo me je ven, stopil sem pred hišo.

Njegov konj je stal privezan k plotu, njega pa ni bilo nikjer. Noč se je že naredila in mesec je sijal tako svetlo, da bi ga bil moral videti, če bi bil kje blizu koč.

Počakal sem.

Šele čez dolgo časa se je prikazal za plotom. Ko me je zagledal, je za hip obstal, pa koj prišel bliže.

"Ali morebiti ljubite sprehode po mesečini, Mr. Rollins?" sem ga vprašal pol resno pol šaljivo.

"Ne. Tako poetičen pa nisem."

"Pa se le zdi."

"Zakaj?"

"Ker ste šli na sprehod."

"Zakaj tako mislite?"

"No, dejali ste, da pojdete h konju. Za tak posel zadostuje pet minut, vi pa ste več ko pol ure izostali —."

"Pa ne mesecu na ljubo, sir! Ni mi dobro. Želodec sem si davno pokvaril, vse dni sem skoraj visel v sedlu, pa se ne počutim dobro. Na sveži zrak sem šel in nekoliko sem se razgibal, mi bo, mislim, dobro delo. To je bilo, drugega nič."

Odvezal je konja, ga peljal v ograjeni prostor, kamor je settlerjev sin tudi najina konja postavil, pa šel z menoj v koč.

Kaj je mene njegovo počenja-nje brigalo —? Sam svoj gospod je bil in lahko je storil, kar se mu je zljubilo. Tem bolj, ker ni potoval v najini družbi.

Westman mora biti sicer vedno in povsod previden, da ne zaupen. Toda, — ali sem imel vzrok za nezaupnost? Dejal je, da je šel na zrak, ker da mu ni dobro. Zakaj bi mu ne verjel? Saj mu že večerja ni teknila. Čisto verjetno je bilo, da si je želodec pokvaril in da ga je jezde-

Settler mu je dal večerjo. Malo je jedel, ni mu menda teknilo. Kmalu je vstal, dejal, da mora po konju pogledati, pa odšel.

Za tak posel ni treba mnogo časa. In vendar je minilo dobre četrt ure, pa se še ni vrnil.

Kaj je počenjal —? Kam je šel —?

Ne morem reči, da me je obšla nezaupnost, pa nekaj sličnega je menda le bilo. Gnalo me je ven, stopil sem pred hišo.

Njegov konj je stal privezan k plotu, njega pa ni bilo nikjer. Noč se je že naredila in mesec je sijal tako svetlo, da bi ga bil moral videti, če bi bil kje blizu koč.

Počakal sem.

Šele čez dolgo časa se je prikazal za plotom. Ko me je zagledal, je za hip obstal, pa koj prišel bliže.

"Ali morebiti ljubite sprehode po mesečini, Mr. Rollins?" sem ga vprašal pol resno pol šaljivo.

"Ne. Tako poetičen pa nisem."

"Pa se le zdi."

"Zakaj?"

"Ker ste šli na sprehod."

"Zakaj tako mislite?"

"No, dejali ste, da pojdete h konju. Za tak posel zadostuje pet minut, vi pa ste več ko pol ure izostali —."

"Pa ne mesecu na ljubo, sir! Ni mi dobro. Želodec sem si davno pokvaril, vse dni sem skoraj visel v sedlu, pa se ne počutim dobro. Na sveži zrak sem šel in nekoliko sem se razgibal, mi bo, mislim, dobro delo. To je bilo, drugega nič."

Odvezal je konja, ga peljal v ograjeni prostor, kamor je settlerjev sin tudi najina konja postavil, pa šel z menoj v koč.

Kaj je mene njegovo počenja-nje brigalo —? Sam svoj gospod je bil in lahko je storil, kar se mu je zljubilo. Tem bolj, ker ni potoval v najini družbi.

Westman mora biti sicer vedno in povsod previden, da ne zaupen. Toda, — ali sem imel vzrok za nezaupnost? Dejal je, da je šel na zrak, ker da mu ni dobro. Zakaj bi mu ne verjel? Saj mu že večerja ni teknila. Čisto verjetno je bilo, da si je želodec pokvaril in da ga je jezde-

Settler mu je dal večerjo. Malo je jedel, ni mu menda teknilo. Kmalu je vstal, dejal, da mora po konju pogledati, pa odšel.

Za tak posel ni treba mnogo časa. In vendar je minilo dobre četrt ure, pa se še ni vrnil.

Kaj je počenjal —? Kam je šel —?

Ne morem reči, da me je obšla nezaupnost, pa nekaj sličnega je menda le bilo. Gnalo me je ven, stopil sem pred hišo.

Njegov konj je stal privezan k plotu, njega pa ni bilo nikjer. Noč se je že naredila in mesec je sijal tako svetlo, da bi ga bil moral videti, če bi bil kje blizu koč.

Počakal sem.

Šele čez dolgo časa se je prikazal za plotom. Ko me je zagledal, je za hip obstal, pa koj prišel bliže.

"Ali morebiti ljubite sprehode po mesečini, Mr. Rollins?" sem ga vprašal pol resno pol šaljivo.

"Ne. Tako poetičen pa nisem."

"Pa se le zdi."

"Zakaj?"

"Ker ste šli na sprehod."

"Zakaj tako mislite?"

"No, dejali ste, da pojdete h konju. Za tak posel zadostuje pet minut, vi pa ste več ko pol ure izostali —."

"Pa ne mesecu na ljubo, sir! Ni mi dobro. Želodec sem si davno pokvaril, vse dni sem skoraj visel v sedlu, pa se ne počutim dobro. Na sveži zrak sem šel in nekoliko sem se razgibal, mi bo, mislim, dobro delo. To je bilo, drugega nič."

Odvezal je konja, ga peljal v ograjeni prostor, kamor je settlerjev sin tudi najina konja postavil, pa šel z menoj v koč.

Kaj je mene njegovo počenja-nje brigalo —? Sam svoj gospod je bil in lahko je storil, kar se mu je zljubilo. Tem bolj, ker ni potoval v najini družbi.

Westman mora biti sicer vedno in povsod previden, da ne zaupen. Toda, — ali sem imel vzrok za nezaupnost? Dejal je, da je šel na zrak, ker da mu ni dobro. Zakaj bi mu ne verjel? Saj mu že večerja ni teknila. Čisto verjetno je bilo, da si je želodec pokvaril in da ga je jezde-

Settler mu je dal večerjo. Malo je jedel, ni mu menda teknilo. Kmalu je vstal, dejal, da mora po konju pogledati, pa odšel.

Za tak posel ni treba mnogo časa. In vendar je minilo dobre četrt ure, pa se še ni vrnil.

Kaj je počenjal —? Kam je šel —?

Ne morem reči, da me je obšla nezaupnost, pa nekaj sličnega je menda le bilo. Gnalo me je ven, stopil sem pred hišo.

Njegov konj je stal privezan k plotu, njega pa ni bilo nikjer. Noč se je že naredila in mesec je sijal tako svetlo, da bi ga bil moral videti, če bi bil kje blizu koč.

Počakal sem.

Šele čez dolgo časa se je prikazal za plotom. Ko me je zagledal, je za hip obstal, pa koj prišel bliže.

"Ali morebiti ljubite sprehode po mesečini, Mr. Rollins?" sem ga vprašal pol resno pol šaljivo.

"Ne. Tako poetičen pa nisem."

"Pa se le zdi."

"Zakaj?"

"Ker ste šli na sprehod."

"Zakaj tako mislite?"

"No, dejali ste, da pojdete h konju. Za tak posel zadostuje pet minut, vi pa ste več ko pol ure izostali —."

"Pa ne mesecu na ljubo, sir! Ni mi dobro. Želodec sem si davno pokvaril, vse dni sem skoraj visel v sedlu, pa se ne počutim dobro. Na sveži zrak sem šel in nekoliko sem se razgibal, mi bo, mislim, dobro delo. To je bilo, drugega nič."

Odvezal je konja, ga peljal v ograjeni prostor, kamor je settlerjev sin tudi najina konja postavil, pa šel z menoj v koč.

Kaj je mene njegovo počenja-nje brigalo —? Sam svoj gospod je bil in lahko je storil, kar se mu je zljubilo. Tem bolj, ker ni potoval v najini družbi.

Westman mora biti sicer vedno in povsod previden, da ne zaupen. Toda, — ali sem imel vzrok za nezaupnost? Dejal je, da je šel na zrak, ker da mu ni dobro. Zakaj bi mu ne verjel? Saj mu že večerja ni teknila. Čisto verjetno je bilo, da si je želodec pokvaril in da ga je jezde-

Settler mu je dal večerjo. Malo je jedel, ni mu menda teknilo. Kmalu je vstal, dejal, da mora po konju pogledati, pa odšel.

Za tak posel ni treba mnogo časa. In vendar je minilo dobre četrt ure, pa se še ni vrnil.

Kaj je počenjal —? Kam je šel —?

Ne morem reči, da me je obšla nezaupnost, pa nekaj sličnega je menda le bilo. Gnalo me je ven, stopil sem pred hišo.

Njegov konj je stal privezan k plotu, njega pa ni bilo nikjer. Noč se je že naredila in mesec je sijal tako svetlo, da bi ga bil moral videti, če bi bil kje blizu koč.

Počakal sem.

Šele čez dolgo časa se je prikazal za plotom. Ko me je zagledal, je za hip obstal, pa koj prišel bliže.

"Ali morebiti ljubite sprehode po mesečini, Mr. Rollins?" sem ga vprašal pol resno pol šaljivo.

"Ne. Tako poetičen pa nisem."

"Pa se le zdi."

Oliver Twist

C. Dickens-O. Zupančič

"V London, ma'am," je povzel besedo neupogljivi birič, "s kočijo — jaz z dvema ubožcema, gospa Mannova. Uradno postopanje, radi preselitve, in predstojništvo je poverilo meni — meni, gospa Mannova — da izpovem o zadevi pri četrtletni seji v Clerkinwellu. In veliko vprašanje je," je pristavil gospod Bumble in se zavaljal, "ali se ne bo clerkinwellska četrtletna seja za ušesi praskala, preden opravi z menoj."

"O, ne smete jih prehudo pritiskati, sir," je dejala priliznjeno gospa Mannova.

"Clerkinwellska seja si je to sama nakopala na glavo, ma'am," je odgovoril gospod Bumble. "In če bo clerkinwellska seja videla, da so stvari še hujše, kot je pričakovala, naj clerkinwellska seja to sama sebi pripiše."

Toliko odločnosti in trdnega sklepa je bilo v pretečem načinu, v katerem se je gospod Bumble iznebil teh besed, da je bila videti gospa Mannova vsa preplašena. Naposled je rekla:

"Pa v kočiji pojdete, sir? Jaz sem mislila, da je bila od nekdanj navada, prevažati ubožce z navadnim vozom."

"To je, kadar so bolni, gospa Mannova," je razlagal birič. "Bolne srenjske ubožce devljemo ob deževnem vremenu na odprte vozove, da se ne prehlade."

"Aha!" je rekla gospa Mannova.

"Ta dva prevzame kočija za tja in sem in pride dober kup," je dejal gospod Bumble. "Oba

sta že precej slaba, pa smo preračunali, da nas stane prevoz dva funta manj kakor pogreb — to se pravi, če ju naprtimo drugi srenji na rame, kar mislim, da že pojde, če nam za nalašč na poti ne umrjeta. Ha, ha, ha!"

Ko se je gospod Bumble nekaj časa smejal, je srečal z očmi zopet svoj trirog in se je takoj zresnil.

"Na uradni opravek sva pa pozabila, ma'am," je rekel birič, "tukaj je vaša mesečina od srenje."

Gospod Bumble je potegnil iz listnice nekaj v papir zavitega srebrnega denarja. Zahteval je pobotnico, Mannova gospa jo je napisala.

"Močno je popackana, sir," je rekla rednica otrok, "pa mislim, da bo že v redu. Hvala vam lepa, gospod Bumble, zelo sem vam hvaležna."

Gospod Bumble se je vljudno stisnil k gospi Mannovi in naklonil in vprašal, kako kaj otroci.

"O, mala srčeca, Bog jih blagoslovi!" je dejala gospa Mannova ginjena. "Zdravi so, kakor le kaj! Razen dveh, seve, ki sta prejšnji teden umrli. In malega Dicka."

"Ta fant se še ni popravil?" je vprašal gospod Bumble.

Gospa Mannova je zmajala z glavo.

"To vam je pravo izpričeno seme med srenjskimi otroki," je rekel gospod Bumble jezno. "Kig pa je?"

"To minuto vam ga pokažem," je odgovorila gospa Mannova. "Slišiš, Dick?"

Se ga je bilo treba klicati, preden se je prikazal. Glavo pod salko! Potem ga je otrla gospa Mannova s predpasnikom in ga pripeljala gospodu Bumbli, biriču, pred obličje, katerega se je tako bal.

Bledo je bilo dete in drobno; lica upadla, oči velike, svetle. Borna občinska obleka — livreja njegove bede — mu je mahedrila okoli šibkega života; mlađi udje so mu bili suhi kakor starcu.

Tako je bilo malo bitje, ki je stalo v trepetu Bumbli pred očmi in si ni upalo pogledati od tal, zbegano že od samega biričevega glasu.

"Ne boš pogledal gospoda, ti samoglavca?" je rekla gospa Mannova.

Pohlevno je dvignilo dete oči in srečalo Bumblove.

"Kaj ti je, ti srenjski Dick?" je vprašal gospod Bumble s šegavostjo, ki je bila zelo umestna.

"Nič, sir," je odgovorilo dete s slabotnim glasom.

"Mislim, da ne," je odgovorila gospa Mannova, ki je počastila, kakopa, dovtip gospoda Bumbila s primernim smehom. "Vsaj sile ti ni, bi rekla."

"Rad bi —" je zajecjalo dete.

"Oho!" je vrinila gospa Mannova, "pa ne, da bi hotel reči, da imaš, kako potrebo, kaj? E, ti seme —"

"Mir, gospa Mannova, mir!" je rekel birič in dostojanstveno dvignil roko. "Rad bi — kaj bi rad, mali?"

"Rad bi," je zajecjalo dete, "kdor zna pisati, da bi mi postavil nekaj besed na papir, pa zavaljal, pa zapečatil, pa mi spravil, ko me bodo položili v jamo."

"I, kaj neki misli fantiček?" je vzkliknil gospod Bumble. Gani la ga je resnoba in izhiračnost tega dečka, dasi je bil takih reči vajen. "Kaj praviš, fantek?"

"Rad bi," je reklo dete, "sporočil pozdrav ubogemu Oliveru Twistu, da bi mu naznanil, kolikokrat sem sedel sam, pa se jo-

kal, ker sem premišljeval, kako hodil po temi, po noči, pa mu ni ma kdo pomagati. Pa bi mu rad povedal," je govorilo dete z goriko iskrenostjo in sklepalo roke, "da sem vesel, ker bom mlad umrl; zakaj če bi živel, da bi velik narasel in star, bi me zgrešila moja mala sestra, ki je v nebesih, ali pa mi ne bi bila več podobna. Pa bo toliko lepše, da bova oba otroka, ko bova tam skupaj."

Gospod Bumble je gledal malega govornika od temena do pete v nepopisnem čudu, nato se je obrnil k svoji tovarišici: "Vsi pojo isto pesem. Ta predrzni Oliver jih je vse pohujšal."

"Kdo bi si bil kaj takega mislil, sir!" je rekla gospa Mannova, dvignila roke in strupeno pogledala Dicka. "Tako zakrknjenega malopridneža pa še svoj živ dan ne."

"Odpeljite ga stran, ma'am!" je zapovedal gospod Bumble. "To je treba naznaniti predstojništvu, gospa."

"Upam, da bodo gospodje pač sprevideli, da nisem jaz kriva, sir!" je čivkala gospa Mannova.

"To bodo izprevideli, ma'am. Sporočen jim bo resnični položaj," je rekel gospod Bumble. "Stran z njim, ne morem ga gledati."

Dicka so neutegoma odvedli in zaprli v klet za premog. Malo zatem je odšel gospod Bumble, da bi se pripravil za svoje potovanje.

Drugo jutro ob šestih je vzel gospod Bumble namesto triroga okrogel klobuk, ogrnil je svojo osebo z višnjem plaščem s kapuco, sedel z ubožcema, ki je bilo sporno, odkod sta, zunaj na kočijo; in tako je prišel o pravem času v London. Drugih neprilik ni imel na potu, samo tiste, ki sta mu jih prizadevala ubožca s svojim zlobnim vedenjem. Trdovratno sta šklepetala z zobmi in se pritoževala zaradi mraza. Gospod Bumble je pozneje trdil, da so mu od tega samemu zobje šklepetali in da mu je bilo prav neprijetno, čeprav je bil v plašč zavit.

Ko je poskrbel gospod Bumble prenočišče tema nevšečnikom, se je ušotoril v hiši, kjer se je ustavila kočija, in použil skromen obed — bifstek in ostrige s pivom. Postavil si je na kamnin čašo brinovca z vročo vodo in si pomaknil stol k ognju. In med različnim moralnim premišljevanjem, kako se košati vse huje in huje pregreha nezadovoljstva in pritoževanja, se je pripravil, da bo prebiral novine.

Prav prvi članek, ob katerem

so se mu ustavile oči, je bilo naslednje naznanilo:

"Pet gvinej nagrade."

Deček, Oliver Twist po imenu, je izginil, najbrže zabljen, zadnji četrtek zvečer s svojega doma v Pentonvillu. Gori razpisana nagrada se izplača vsakomur, ki more dati o dečku kako poročilo, ki bi vedlo do odkritja imenovanega Olivera Twista, ali osvetlilo njegovo prejšnje življenje, ker se podpisani iz več vzrokov zanj živo zanima."

Na to je sledil natančen opis Oliverove obleke in osebe; kako je prišel in izginil, z imenom in popolnim naslovom gospoda Brownlowa.

Gospod Bumble je debelo pogledal. Počasi in pazljivo je naznanilo trikrat prebral in v petih minutah je bil na poti proti Pentonvillu. V svojem razburjenju je pustil čašo z brinovcem in vodo nedotaknjeno.

"Ali je gospod Brownlow doma?" je vprašal gospod Bumble dekle, ki mu je odprlo vrata.

Na to vprašanje je dalo dekle sicer ne nenavaden, a nekam negotov odgovor: "Ne vem. Odkod pa?"

Toliko da je gospod Bumble izustil v opravičilo svojega prihoda Oliverovo ime, že je prite-

kla vsa iz sape v vežo Bedwinka, ki je poslušala od vrat svoje sobe.

"Stopite noter, stopite noter, je hitela stara gospa. (Dalje prihodnjič)"

Myron C. Taylor, Rooseveltov poslanik pri Vatikanu in njegova žena.

TUKAJ JE ZA VAS OKREPČILO

Ledeno-mrzel Coca-Cola vas vabi, da se veselite počitka, ki vas osveži. V družinskih hladilnicah vsepoved... ali v ročni papirnati vreči za 6 steklenic, da jih nesete domov.

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO.
Prospect 0333

Bliss Road Coal & Supply Company
22290 Lakeland Blvd.

ZNIŽANE CENE

PREMIUM NO. 3 POCAHONTAS	\$8.95
GENUINE, brez dima	8.25
STANDARD POCAHONTAS	7.95
AMSTERDAM EGG	5.50

Vsevrsten drug premog po najnižjih cenah.
Fin premog za stokerje.

Za hitro in točno postrežbo pokličite

KENmore 0808

st Advance in Home Refrigeration in 25 Years!

FRIGIDAIRE "Cold-Wall"

Now At New Low Prices!
See It At Our Store and you'll agree—the Frigidaire "Cold-Wall" is a great new discovery that brings a new measure of protection to the flavor, freshness, color, wholesomeness... even the vitamin content... of food! Prevents transfer of objectionable food odors and flavors. You don't even have to cover food. See this new miracle of food-keeping—now at new low prices!

PRIDITE IN OGLEJTE SI NOVE 1940 FRIGIDAIRE

Še nikoli Vam nismo nudili tako nizke cene kot sedaj. Lahka mesečna odplačila. Sprejememo tudi North American Mortgage & Loan bančne knjižice.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave.

819 East 185th St.

John Susnik in Jerry Bohinc, lastnika.

"Mac" bi se smejal
ako bi mu rekli
da je "genij"

•"Mac je genij," je rekel neki odjemalec oni dan, "ker se OSEBNO ZANIMA za mojo karo, s katero tako ravna, kakor da bi bila njegova pojutritšnjem." Mnogo naših SOHIOČANOV ima ta genijski značaj za resnično PRIJAZNO POSTREŽBO—in vsak si prizadeva tako po svojem načinu. Kako vendar ravna? Včasih nastopijo v kaki zadregi s kako posebno uslugo, da očistijo prednjo šipo avtomobila ali luč, da pregledajo gumijeva kolesa in tako dalje. V vsakem slučaju, ko zapustite gazolinško postajo, se lahko prepričate, da ste dobili več postrežbe kakor ste pa za isto plačali.

THE
STANDARD OIL CO.
(OHIO)

[St. 3 serije pogovorov glede Standard oljne družbe (Ohio) ki sedaj dovršuje 70-letnico posluje ljudstvu države Ohio.]

70 YEARS OF SERVICE

DI
P
sed
nik
zapi
delk
blag
Geo.
Pajk
stvo
mese
sole

Pre
tier
menč
E. 68
zovar,
žin: n
Lawre
vršijo

Pre
tier
menč
E. 68
zovar,
žin: n
Lawre
vršijo

Pre
tier
menč
E. 68
zovar,
žin: n
Lawre
vršijo

Pre
tier
menč
E. 68
zovar,
žin: n
Lawre
vršijo

Pre
tier
menč
E. 68
zovar,
žin: n
Lawre
vršijo

Pre
tier
menč
E. 68
zovar,
žin: n
Lawre
vršijo

Ameriški državni podtajnik Sumner Welles, ki je sedaj

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-

...je je mogoče kako premir-